

உதயதாரகை.—MORNING STAR.

Published on the 1st and 3d Thursday of every Month, at one shilling a Quarter, payable in advance.

சஞ்சிகை. உக.] துஷாஸக (௭௭). கார்த்திகை மூ. ௪ தேயதி. வியாழக்கிழமை. Thursday, November 4, 1841. [No. 21.

வரலாறு.

உதயநாட்கைப் பத்திரத்தில் கற்கை, சாத்திரம், பொதுவான சுவை, பயிர்ச்செய்கை, அரசாட்சி, மார்ங்கம் முதலானவையைப் பற்றியும், பிரதான புதினச் சுவதிகளைப் பற்றியும் அச்சுடிக்கப்படும். அது தமிழ்ப் பாஷையினும், இடைக்கிடையே தமிழும் இங்கிலிஷ்: கடினதாயும், எட்டுப் புறமுள்ளதாக காண்காய் மடித்த தான் அசலில் ஒப்பொரு மாதத்து முதலாம் மூன்றாம் வியாழக்கிழமைகளிற் பிரசுரித்த பண்ணப்பட்டும்.

இதின் விளை, பத்திரம் ஒன்றுக்கு, உ. பெண்க அல்லது யசு.பெ
 ஷ்சு சலவி, அல்லது மூன்று மாதத்திற்கும் மூன்றைக் கொடுத்திரு
 தால் அப்பத்திரங் கவிஸ் வினு ஒரு சலிக்கு.

இதற் பத்துப் பத்திரிகைக்குக் கையெழுத்து வைத்து மாதாந்த
ம் பணம் முன்னேற்றக் கொடுத்து வைத்து, மறு பெயருக்குச் செலவிட
க்கூடிய காரியகாரருக்கு இதில் விசு பத்திரம் ஒன்றைக், க.வி
பெருக, அல்லது க. பணம். அல்லது மூன்றாமாதத்திற்கு முன்
றக்கொடுத்திருந்தால் விசு, க பெருக.

திருபதங்குட் னையெழுத்து வைத்து வருஷாந்தம் முன்னே
க் கொடுத்துவைக்குங் காரியக்காரருக்கு இதன வினா பத்திரம் ஒ
ன்றாகு க. பென்சு, அல்லது அ. பென்சுச் சவ்வி. மூன்றுமாத
த்திற்கு முன்னராக் கொடுத்திருந்தால், வினா ஆறு பென்சு.

தவாற்செலவை விட, காவேதம் எழுதிக்கொள்பவர்கள் தாங்கள் அறிவிக்க வேண்டியவைகளை உதய தாரகைப் பத்திரத்தினது முகாமைக்காரருக்கு எழுதித் தவாற்செலவுகொடுத்தனுப்பவும்.

TERMS.

The MORNING STAR will be devoted to Education, Science, and general Literature, and to the dissemination of articles on Agriculture, Government, and Religion, with a brief summary of important News.

The PRICE of the Paper is *two pence* a number, or *one shilling* a quarter, payable in advance.

To Agents who subscribe for *ten copies* and pay in advance, the price is *one and a half pence* a number, or *nine pence* a quarter.

To those who subscribe for *twenty copies* and pay in advance, the price is *one penny* a number, or *six pence* a quarter.

N. B. Postage extra.
CORRESPONDENTS may send their Communications *post paid* addressed to "THE EDITORS OF THE MORNING STAR," Batticotta, Jaffna.

The following persons are authorized to act as Agents for the "Morning Star."

JAFFNAPATAM—**MR. C. F. GRENIER**; **CHUNDICOLY**—**M. J. POVI-
RAYSINGEM**; **WANNARPONY**—**S. TAMPIAHPILLY**; **MOOLLITEVO**—
A. MC FARLAND; **BATTICALOE**—**S. A. ALLEGECOOH MODLIER**; **MAN-
NAR**—**M. S. POVIRAYSINGEM MODLIER**; **CALPENTYN**—**J. WOOD-
MULL**; **TRINCOMALIE**—**REV. C. HOLE**; **COLOMBO**—**PHILIP CANJI-
MAHADAN**; **KANDY**—**REV. W. OAKLEY**; **MADURA**—**REV. F. D. WARD**;
DINDIGUL—**REV. J. J. LAWRENCE**; **TANJORE**—**REV. T. BROTHERTON**;
MADRAS—**P. B. HUNT, Esq.** புதுஞ்சே.—பத்ர சாகையித்

[BRIEF HISTORICAL VIEW OF INDIA.]

[*Errata.*—In the last No. of this Article the date of Mahomets' flight to Mecca was printed wrong—It should have been 622 instead of 522.]

[Continued from page 190]

இந்துநேசர் சரித்திரம்.—*Mahommedan Conquerors; Sultan Mahmood's twelve expeditions.*

கபத்தாமி இராசனுக்கு இரண்டு புத்திரர் இருந்தார்கள். அவன் மத்தியன் மூத்தவனாகிய இலமேயெலென் பவன் (Ismael) இராசா வாடிக் கொஞ்சக்காலம் இராச்சியமாண்வேருகையில் மழுதாவாடி வினாளுந் தன் தளங்கையுந் சேர்த்துக்கொண்டு இலமேயெலோ டேயோப்பண்ணி அவனைப் பிடித்து இருப்புக் கூட்டித் துடைத்

அத் தானே இராசாவாகித் தன் சத்தருக்கைக் கீழ்ப்படுத்தி கிணனி
சுகர்பிவிருந்து அரசாண்டிருக்கையில், இந்த தேசத்திற் படை
யெடுத்துப் போய் வீக்கிரகக் கோவிலையும் பிறமத்தவர்களையும்
அழித்துப்போடும்படிபண்ணி ஆயிரமாய் வருஷத்தின்முற்புப் ப
யணம் போய் இராசாக்களின் அரசாங்கமையும் வீக்கிரகக் கோவிலு
யையும் அழித்து அநேக நிரவியங்கொண்டு கிணனிசுகரில் வந்தான். இ
ப்பயணத்தில் மம்முதுகித்து நதியைக் கடந்து வாகோர் தேசத்திற்
ருப்படையெடுத்துவந்தான். அக்காலத்தில் வாகோர் தேசத்தை ஆ
ண்ட சயபால இராசன் (Jaya-pala) பன்சீராயிற் தரசதக்கரு
டனும், (கஸ்து) க் காலாக்கருடனும், (கா) யானகருடனும்
படையெடுத்துவந்து மம்முதுடன் போர்பண்ணினபொழுது, மம்மு
து சயபாலனைத் துரத்தி அவனுடைய சேனையில் (இது) பேரனைக்
கொன்று இராசனையுஞ் சிறைபிடித்து அநேக நிரவியங்களையும்கொ
ள்வயாகுப்போலும். அவனையில் இராசாவின் கழுத்தில் இருந்தொ
ந்திருந்துச்சார்ப்பிவிட (வக) கோவை இருந்தது. ஒவ்வொருகோ
வைக்கு வினா(அஅவது)ருபாய். இவ்வாரசனமொன்று அவன் கொ
ள்வயாகுன எல்லாத்திரவியத்தினும் விசேஷித்தது. சயபாலனிற்த
யின் அவன் குமாரன் அனந்தபாலன் இராசாவாலும், மம்முது இ
ரண்டாம் பயணத்திலே போர்பண்ணுவதான் தான் சபித்த இராசபெங்
கைச் சீர்ப்படுத்தும்படிக்கு ஏற்பட்டிருந்தான். (தச)ம் வருடத்தி
ல் மம்முது மூன்றாம் பயணம் போய் அனந்தபாலனுக்குக் (Ananda-
pala) கீழ்ப்பட்டிருந்த பௌக்கரூ இராசனை முறியடித்து அவ
னுடைய சேனையில் அநேகரை வெட்டி அவனுடைய கோட்டை
பாசிய தேவிராவையும் (Tahera) பிடித்து அதில் இருந்த ஆபரண
ங்களையும் நிரவியத்தையுக் கிணனி சுகரிக்கு அனுப்பிக் கிணனி அரசா
ட்சிபொடே டொக்கரூ தேசத்தையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டான்.
நான்காம் பயணத்தில் மூலத்தாளுக்கும் படைவெடுத்துப்போய் இ
ராசாவாகிய தபுதுடன் (Daoud) போர்பண்ணி மூலத்தானையும் அ
திதுள்ள கோட்டைகளையும் பிடித்து மறுபடி அனந்தபாலன் படை
சேர்த்துக்கொண்டு வர, அவனையும் முறியடித்து அநேக நிரவியங்
களையும் எடுத்துக்கொண்டு தபுதுடன் திறைகொடுத்தாறும்படிபண்
ணிப்போலும். (ஆஅம்) வருடத்தில் மம்முது அனந்தபாலனுக்கு
விரோதமாகப்போன பொழுது, அனந்தபாலன் உச்சிநி.ருவாயியா,
கன்ளேசும், தெலி, காலமீரம் முதலிய தேசத்த இராசாக்களிட
த்தில் இருந்தான் அநேக சேனைகைச் சேர்த்துக்கொண்டு மம்முதுக்
கு விரோதமாகப் படைவெடுத்துவர இருதிருந்தாரும் பெஷாவார்
(Peshawir)சுகரிக்கு அருகாக கிண்ட (சல) நாடாரசுப் போர்பண்ணி
னவிடத்தில் சத்தருவிட்ட அக்கினிப் படைக்கலத்தினால் அனந்த
பாலன் ஏறிவந்த பட்டத்து யானை பயந்து கீழே வீழ், இராசாவின்
சேனைகள் திடுக்கிட்டோடினார்கள். அத்தருவாயில் மம்முது இ
ரண்டுகாராக அவிடத்தில் தின் சேனைகள் வெட்டி (உவது) பே
ரனையுஞ் அழித்துப்போட்டான். இப்போரில் அவன் அன்னிக்கொ
ண்டுபோன நிரவியம் (சல) பாணப் பரதத்துக்கு மேற்பட்டிருந்தது.
இவ்வளவு கொள்ளையும் போதாமல் மம்முது இம்மயமனச்சாரவீனா
ன் காகா கோட்டை (Nagur-cotta) காட்டிலிருந்த வீமகோவிலிற்
போய் (Temple of Bheema) அதிலிருந்த* பொன் வெகி, த
க்கம், இரத்தினக் கற்கள், ஆபரணதிகள் முதலிய அவயிற நிரவிய
ங்களையும் அன்னிக்கொண்டு கிணனி சுகர்த்துக்குப்போய்ப் பெரிய
விருத்தில் தாண்டொள்வயாகுன எல்லாத் நிரவியத்தையுஞ் சே
பதிகளும், அமுருக்களும், பிரதான போர்ச்சேவகருக்கும்
பகிர்ந்து கொடுத்தான். அல்லாமதும் மம்முது போனபோனவிட
த்திற் காண்டிற வீக்கிரகக் கங்கை அழித்துச் சனங்களில் அநேக
ரை வலொர்க்காரமாய்த் தன்மத்தந்திலே சேர்த்துக்கொண்டான்.
(தவகம்) வருடத்தில் மம்முது ஐந்தாம்முறை இந்த தேசத்திற் ப
யணம்பண்ணித் தனசார் (Tanassar) தெலி, (Delhi) முதலிய ப

* His titles were Amin-ul-Muluck, Emin-ul-Dowla Sultan Mahmood Ghiznavi.

† In the temple of Bheema were 700,000 golden deenars, 700 maunds of gold and silver plate, 40 maunds of pure gold in ingots, 2,000 maunds of silver bullion and 20 maunds of jewels of every kind.

ட்டினவையும் அவைக்கு அருகாகப் பாப்திற் சரஸ்வதிநகரையும் (Saraswatee) குருச்சேத்திரம் (Kooroo Kshettra) என்னும் வாலியையும் கடந்து பாரதப் போர்வட்ட அலையுபுரி (Hustinapoor) பட்டணத்திற் சென்று மறுபடி தெலி இராசாவுடனே எதிர்க்க, மம்முது வெற்றியுள்ளவராய் அல்லித்தலில் இருந்த கோவில்கள் எல்லாம் அழித்து அவைகளினுள் திரவியங்களையும் ஆபரணங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு விக்கிரகங்களை எல்லாம் உடைத்துத் தகர்த்துப் பிரதான விக்கிரகத்தைப்புகொண்டு கிஷ்ணி நகரி போய்ச் சேர்ந்தான். மறுபடி தெலி இராசா மறுதேசத்து இராசர்களையும் உட்கொண்டு தனக்கு விரோதமாகப் படைமெடுத்துவர இருக்கிற நென்பதை அறிந்து மம்முது கிஷ்ணி நகரியை விட்டுத்தெலி நகரத்தை முத்திக்கைபோடும்படியாக வந்து பட்டினத்தைப் பிடித்து அதிலிருந்து விஷ்ட்டிணுக் கொடியை இறக்கித் தன் கொடியைத் தூக்கினான். அதிலுள்ள அநேக திரவியங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு (சமீப) பேரைச் சிறைபிடித்துக்கொண்டு இராசாவைத் திறை கொடுத்தாரும்படிபண்ணினான். இரண்டு வருடத்தின் பின் அனல் பாலகிறத்துபோக அவன் குமாரன் பிரிதிவு சயபாலன் (Prithweejaya-pala) இராசாவாவுடனே மம்முதுக்கு விரோதமாகப் படையெடுத்துப் போய்ப் போர்பண்ணினவிடத்தில் மம்முது சயங்கொண்டு தேசத்தைப் பிடித்துக்கொள்ளப்பிரிதிவுசயபாலன் காசுமீரத்துக்கொடிப்போய் இருந்தான். அப்பொழுது மம்முது காகமீரத்துக்கு ஒடி உலோகதமென்னுங் கோட்டையையும் (Locota) பிடித்துக் கொள்ளுமாடிப்போனான். (இன்னும் வரும்)

தென்சமுத்திர தீவுகளில் நடந்த சங்கதிகள்.

[From William's Missionary Enterprises in the South Seas.]

[Continued from page 181.]

இதைப்பற்றி என்னசொல்வோமென்று நாங்களுக்கும் பிரசங்கிகளும் யோசனைபண்ணுகையில் (பப்பியன்) என்னமோசும் வந்தாலும் நாள் போய்வருகிறேனென்று மனதைத் தேற்றிக்கொண்டு சமுத்திரத்திற்குத்திரும்பிச் சென்ற கரைக்குச்சியிப்போகையிலே திவாரொல்லாகும் ஒருமித்தமனதோடே இவர்கள் தங்களுரைக் கொள்ளியிட வந்திருக்கிறவர்களென்றெண்ணிக் கொல்லவேண்டுமென்று யோசனை பிழுவே சிலர் கவனிக்கவும், சிலர் நஞ்சுபாய்ச்சின இட்டிகளையும் பிடித்திருக்கிறதைக்கண்டு உரத்தசத்தமாய் அவர்களுக்கு நாளுக்குத் தன் குழைக்குக்கிறவர்களாகுதல் உங்களுக்கு பாத்தொரு மோசம் பண்ணவந்தவர்களென்று என்னவேண்டாம். நாங்கள் சமாதான முன்னவர்கள் நீங்கள் உங்கள் ஆயுதங்கள் ஒன்றாய்க் கட்டி அப்புறம் வைப்பீர்களேயாகில் உங்களுடனே சம்பாஷிப்பண்ணக் கரைக்குவருகிறேனென்றான். உடனே அவர்கள் அப்படிச் செய்ததினால் அவன் கரைபிலிறங்கினான். மறுபடி இவன் தபிரியமாய் அந்தச் சனத்திற்கும் அவர்களின் பிரதானிக்குத் தங்கள் ஆரம்பத் தங்கள் நோக்கமின்னதென்றும் அவர்களுக்குச்சொன்னதுமன்றிதாங்கள் இரண்டுபோதகரையும் அவர்கள் யணவிகளையும் உட்கொண்டு வந்ததையுஞ் சொன்னான். அப்பொழுது அவர்கள் பொதிக்கப்பட்ட ஆசையுள்ளவர்களாயிருக்கிறென்றும் வந்திருக்கிற உலாத்திமாரையும் அழைத்துக்கொண்டு திரும்பத் தங்கவிடத்தில் வரக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். ஆதலால் (பப்பியன்) மறுபடி கப்பலுக்குவந்து நடந்த வருத்தமானவகை அறிவிக்கையில் அதின் சனங்களும் நற்குணமுள்ளவர்களென்று தான் நினைக்கிறதையுஞ் சொன்னான். திவாரிக்குக்கொண்டபடியே இவன் மற்றையிரண்டு உலாத்திமாரையும் அவர்கள் யணவிகளையும் அவர்களுக்குள்ள தபிரியங்களையும் வந்ததினென்றிக்கொண்டு மறுபடியொருன், போனசம்பந்தில் அவர்கள் முன்போலப் பயித்து தங்கள் ஆயுதங்கள் எடுத்துக்கொண்டு எதிர்த்துநின்றார்கள். பயப்படாமல் ஆயுதங்களைக் கட்டிகையுட்கள் என்று (பப்பியன்) சொல்ல அவர்கள் மறுபடியும் அப்படிச்செய்தார்கள். இவர்கள் கரைபிலிறங்கினார்கள். இறங்கியவுடனே இவர்களையும் இவர்களுக்குள்ளயாவையும் வலொந்தராமாய்ப் பிடித்துக் கொண்டார்கள். ஒருவன் இவர்களுக்கொன்போன கைவாரொன்றை முறித்துக் காதுக்கு ஆபரணமாப்த் தூக்கிக்கொண்டான். திலின் பிரதானிகளின் யணவிகளுக்கு உபகாரமாப்த்கொடுக்கக்கொண்டுபோயிருந்த ஒருபட்டி தலச்சோட்டையும் அவனவனே அணிக்கொண்டோடிப்போனார்கள். கட்டிக் கெடுத்த மத்ததை மற்றையிரண்டு மான்கள் யாவையும் அவனவனே அகப்பட்டபடி கொண்டோடிப்போனார்கள். மூலத்திருமுல்களிலே விட்டடைத்திருந்த தேங்காய் எண்ணெயை எல்லாரும் பங்கிட்டுச் சரிசெய்தும் வடித்து கண்

னெரிவுகொள்ளத்தக்கதாக மட்டில்லாமல் தலையில் வார்த்தார்கள். இவையெல்லாவற்றிலும் அதிகமாக அந்தப்பிரசங்கிகளையே மணவிகளை அவர்கள் அடாததாக நடத்தினதிலே பெரிய தரோசுக்கு செய்தார்கள். இவர்களுடைய சாயகமார் இவர்களுக்கு பாத்தொரு உதவியுஞ்செய்யக்கூடாதபடிக்குத் திவார் அவர்களை மறியப் படுத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்படிமோசம் நடக்கிறசமயத்தில் நாங்கள் கப்பலிலிருந்து ஒரு பிரக்கிவெகத்திற்குநோம் அதைக் கேட்டதிவார் பயித்து தங்கள் வீடுகளுக்கொடிப்போனார்கள், உடனே நாங்கள் வன்மம் அனுப்பி எங்களுடைய உதவிக்காரரைக் கப்பலுக்கு வரவழைத்தோம்.

சுவிசேஷம் அவர்களுக்குப்பாரம்புமென்ற நம்பிக்கை காணாமல் பிழுவே நாங்கள் மிகுந்த துக்கத்துடனே தலைவிட்டுத் திருமயிச் சமயங்கிடைத்தால் விவாகமறுபடியாத இரண்டுபேரைத் திரும்ப அனுப்பலாமென்று கிரணித்துக்கொண்டோம்.

(இராயத்தியாவில்) நாங்கள் சேர்ந்த கெமாத்தல்களின் பின் இவ்விடத்திலிருந்து (பிபுசவுதலெல்க்குத்) தாருபத்தியமாக தியம்க் கப்பட்ட சிலர் நாங்கள் (மங்காதிதிலி) புறமாய்ப்போகவிருக்கிறார்களென்றுசொல்லி அத்திவாரிடத்தில் இன்னுமொருமுறை சுவிசேஷத்தை அறிவித்துப் பிரயாசப்பட்டபுரப்பதற்கு இத்தச் சபையிலே ஆறுமுகத்திற்குக்கொண்டென்று விசாரித்தவிடத்தில், (தவித, தயது,) என்னப்பட்ட இருவருக்குச் சம்மதித்தார்கள்.

இவர்களிருவரும் நாங்களுக்கப்பலேறி (மங்காதி) திலிற் கிட்டுச் சேர்ந்தபொழுது (பப்பியன்) போல் இவர்களுக்குத் தனிவுள்ளவர்களாய் யாதொரு சாமானியுமெடுத்துக்கொண்டு போகாமல் தங்க் கொல்வெரி வேதாமத்தையாத்திரம் ஊபாத்தடி தலையிலே பத்திரமாவைத்துக் கட்டிக்கொண்டுசமுத்திரத்திலிறங்கித்திக் கரைபிற்சேர்ந்தார்கள். இவர்கள் நம்பிக்கையற்ற என்னத்தடனே போனாலும் இவர்கள் காத்திராதபிரகாரமாக ஆண்டவர் அத்தத்திலே மிகுந்தமறுதலுண்டாரும்படி செய்தார். ஏனென்றும் ஒரு விபாதி பிழுவே அத்தத்திவார் உபாதிக்கப்பட்ட அநேகரித்துபோனதுமேயல்லாமற் பெரியோர் முதற் கிறியோரொல்லாரும் உபத்திரவப்பட்டார்கள். அதிலே திவாரொல்லாரும் மிஷெல் கல்கி ஒருவரோடொருவர் இந்த விபாதி எங்கள் திலில் வந்ததற்குக் காரணமென்னவெனில் நாங்கள் அந்த அன்னிய தேவனைப்பறிவிக்க வந்தவர்கள்க் குரமாய் நடத்தினதிலேதான் இந்த கிறிபத்தமெல்லாருச் சம்பவிக் கிறிபத்தமென்று சொல்லிக்கொண்டு அவனவனே முன் பறித்தெடுத்திக்கொண்டு போன உடைமைகளையெல்லாமொரு விமரங்கி ஒரு யலுக்குகையிலேவைத்து அன்னியரின் தேவனே எங்களுக்குப் பரம்புமித விபாதியையுந் கீக்கித் தம்மைவழிப்பவர்களை மறுபடியும் எக்கித்திற்கு அனுப்பியல் நாங்கள் அவர்க்கிடத்தில் வலொந்தராமாய்ப் பறித்திருந்ததெல்லாவற்றையுந் திரும்பக்கொடுப்பதமேயல்லாமல் அவர்களை நாங்கள் பட்சமாயுமெடுத்துக்கொண்டு அவர்களுக்குப் போசனத்தையுந் கொடுப்போமென்று சங்கற்பம் பண்ணினார்கள். இந்தப்பிரகாரமாக எங்கள் உதவிக்காரர் இரண்டு பேர் அல்லித்திற்போய்ச் சுவிசேஷ விதைப்பை விதைப்பதற்குத் தேவன் வழியை எத்தனம்பண்ணி இருந்தார்.

(இன்னும்வரும்.)

மாரிக்கவிசாரணை.

(Inquiry on Religion.)

தமிழ்மார்க்கத்திலே பராபான் ஒருவரைக் குறித்துச் சொல்லியுந் தமிழர் அந்த ஒன்றான பராபானை விட்டுப்பேய் பசாசுகளைத் தொழுது வருகிறார்கள். அந்த ஒன்றான பராபானை அவர்கள் வழிபட்டு வருகில் மிகுந்த நன்மைபாயிருக்கும். ஆனாலும் அதற்குமாராகக் கர்த்தவராயன், கறுப்பன், ஐயன், பிடாரி, காளி, வயிரவன் முதலான அநேக பசாசுக்களை வணங்கி அவையே தங்களைக் காக்கவும் அழிக்கவும் கூடியவைபென்றும் அவையால் அநேகக் காரிய கித்தியுண்டென்றும் எண்ணி அஞ்சி அரிச்சனைசெய்துவருகிறதாமன்றித் தங்களுக்கிடுக்கணுறுங்காலத்து அந்த ஒன்றான கடவுளை எண்ணி அவருக்கேற்ற வழிபாடுகளைச்செய்யாமல் மூன்

சொல்லப்பட்ட துட்டதேவதைகளுக்குப் பூசை மடை பொங்கல் முதலானவை செய்து மதிமயங்கித் திரிகிறார்கள். இதுவுமன்றி இவ்வகைப் பசாசுகளுக்கு ஒவ்வொரு ஆலயங்களையுங் கட்டி அவ்வவற்றின் குணங்குறிக்கிற தத்தான லிக்கிரகங்களை உண்டிபண்ணி வைத்து அவைகளுடைய நாமகீர்த்தனைத்துக்கு ஏற்ற புராணங்களை யும் வாசித்துத் திருவிழாக்கொண்டாடி வருவதினாலே த மிழ்மார்க்கம் பேய்மார்க்கமல்லாமற் பராபரனுடைய மார்க்கமல்ல. அவர்கள் வணங்குவரப்பட்ட தெய்வங்களுக்குள் உயர்ச்சி பொருந்திய பரமசிவனைப் பார்த்தாலும் முன் சொல்லப்பட்ட பேப்பசாசுகளுக்கு உறவும் இனமுமாயிருப்பதிலும் “சிவன் பிரமா விஷ்ணுவும் பேயெயென்றேனென்று” அகஸ்தியர் சொல்ல தினாலும் பரமசிவனுந் தீர்ந்த பேயாய்க் காணவேண்டியது. அதுபோலக் கந்தசுவாமியும் பேயென்பதற் குச் சந்தேகமில்லை. ஆகையால் தமிழ்மார்க்கம் பேய்மார்க்கமென்று தெளிவாய்க் காணப்படுகிறபடியினாலே அது பராபரனுடைய உண்டாகக்கூடியதல்ல, ஏனென்றறி பராபரனுக்கும் பசாசுக்குஞ் சம்பந்தமில்லை, பசாசு எக்காலத்துக்குந் துற்கிரிசைபுள்ளவனாய் பராபரனுடைய அதிகாரத்துக்கெதிர்த்தும் மனுஷரைக் கொடுத்தும் வருகின்றது. ஆகையாற் பசாசுக்களை வணங்கி அவைகளைத் தெய்வமென்றெண்ணி வழிபடச் சொல்லும் மார்க்கம் பராபரனுலேவந்ததென்று போகிறது.

(On Tamil Grammar.)

இலக்கணக்களஞ்சியம்.

‘மிகவுல் கனம்பொருந்திய முகாமைக்காரரே; தொல்லா கிரியர் காட்டிய பல்லாகிரியங் காட்டினும்.

(பரிமாணஞ் சூத்திரம்.)

அகப்பாவகல் புறப்பாவகல், ஊற்பாவகலனுப்பினகல், கித் திரவகலேந்திசையகலென், நவ்வாறென்பவறித்திகொளே.

இ-ள். அகப்பாவகல்-புறப்பாவகல்-ஊற்பாவகல்-உறுப்பின கல்-கித்திரவகல்-ஏந்திசையகல் என அறுவகை அவ்வென்பர் அறிவுடையோரென்றவாறு.

(சங்க்யாப்டடையார் சூத்திரம்.)

அகப்பாவகலையீருதப்பிடு, மாகிரியத்தாலறைதலென்ப, முன் னும் பின் னுத்துக்கவின்ரிச், செந்நெறிமருங்கிற்சென்றிசைக்கும்.

இ-ள். அகப்பாவகலாவன அகப்பொருளுத் தமுவி ஐயீருதப்பி னவாகி உஞ்சி விரவாது வருமாகிரியப்பாவாம். எறு.

(சங்க்யாப்டடையார் சூத்திரம்.)

புறப்பாவகல் பொருத்தகூறின, பாடாண்பகுதி காடுக்காலை, இ-ள். புறப்பாவகலாவன பாடாண்பாட்டுத்துறைமேற் பாடுமா கிரியம், எறு.

(தையஞ் சூத்திரம்.)

ஊற்பாவகலனுங்காடிற், சூத்திரம்வகுத்த யாப்பினவாகி, இ சைவாய்ப் பி விழுமிதினட்கும்.

இ-ள். ஊற்பாவகலாவன விழுமிய பொருளுத் தமுவிச் சூத்திர யாப்பினவாய் வருவனவாம். எறு. உம் அவினயம். நேரோரவகு ணைபிரண்டவகு. நேர்புழைநவகு திரைபுரான்கலருமென், நேதின ாபுவருணமுமாறே எனவரும் பிறவுமன்ன.

(கோவலஞ் சூத்திரம்.)

கித்திரவகல் சீர்தொறுக்கவினிச், கித்திரமுடயவாச் செப்புவர் குசலர்.

இ-ள். கித்திரவகலாவன சீர்தொறுக்கவின்பெறச் கித்திரமுள்ள வாகச் செப்புவர் புலவர், எறு.

(பிறைமுடிக்கறைமிடற்றப் பேராகிரியர் சூத்திரம்.)

உறுப்பினகலொருபொருளுதவி, பிசைபரந்தியுமியற்கைய வொன்ப.

இ-ள். உறுப்பினகலாவன ஒருபொருண் மேல் பரந்திசைப்பன வாம், எறு.

(சிறுகாக்கையஞ் சூத்திரம்.)

ஏந்திசையகலெழுத்திறத்திசைக்கும், பாங்கறிந்துணர்க்தோர்ப கருங்காலை.

இ-ள். ஏந்திசையகலாவன எழுத்திறத்திசைக்குமாகிரியமென்று சொல்லுவர் புலவர், எறு. இவற்றிற்கெல்லாமுதாரணம் வந்தவழி கண்டுகொள்க.

(அவினயஞ் சூத்திரம்.)

செப்பல்வெண்பாச் சீரேழாதித், தொடைநிலபெருஅதழநிலை பெறமே.

இ-ள். செப்பல்வெண்பாவானது சீரேழானதாய்த் தொடைநிலவி ன்றியநிலபெற்றவரும். எறு. வரலாறு. கிறப்பினுஞ் செவ்வமு மினுமறத்தினுடக், காக்கமெவெழுபிற்கு. இஃது அவினயர் கா ட்டிய பாட்டு.

(பல்காயஞ் சூத்திரம்.)

வெண்கவெண்பா வெழுத்திறத்திசைக்கும்.

இ-ள். வெண்கவெண்பாவாவது இனவெழுத்தியிசைத்துக்கூ றவது. அஃது ஆசுவிகன் கூறுமாற்றற்குப்பிறக்கும் என்றவா று. வரலாறு.

தண்டடைத்திண்டோனாய்தாங்கலாந்தன்மைத்தே

கண்டடையார் தன்மைக்கன்றமாமல் வண்டடைத்த

காணீவராமுத்தார் கன்னன்றலவாயில்

வாணீலக்கன்னஞர்வடிவு.

[பாட்டு]

இஃது வெண்கவெண்பாவென்று செய்யுளியலுடையார் காட்டிய (மயேச்சுவர் சூத்திரம்.)

அகவல்வெண்பாவடிநிலபெற்றதச், சீர்நிலபெறுஉத்தொடைநிலை தெரியாது, கடைவையிடுகு நெய்வார்த்தன்ன, கயமுடைத்தாடிய பொருளொடுபுணர்ந்த, வெழுத்தியாதேயியலுமென்றிசைப்பர்.

(வரலாறு காலடியார்.)

வைகலும்வைகலவரக்கண்டமஃதுணரார்

வைகலும்வைகலவைகருமென்றின்புறுவர்

வைகலும்வைகலநிறம்வாழ்நான்மேல்வைகருதல்

வைகலவைத்துணராதார்.

இஃது அகவல்வெண்பாவென்று அணியியலுடையார் காட்டிய பா ட்டு— இக்குப்பாழ்வரானவன்மை-உடம்பு. இஃது செய்யுளியலு டையார் காட்டிய பாட்டு, இவ்வகல் வெண்பா அடிமுடிநிற்பா லறிக், பிறவுமன்ன.

(இலக்கணத்திரட்டு.)

இருவினிலகால் விரலினிப்பினும், வருவின்றென்றெழுத்தினரா ன்ஞர்.

இ-ள். அண்மை வினியையும், செய்மைவினியையும் பலவாற்றும் க ல்து வினிப்பினும் சூற்றியிலையென்று கூறினாறியுடையோர், எறு. வரலாறு. கலலாடத்தல், திவ்கண்முடிபொறுத்த பொன்மையருவி எல னுமகவன் முதலாகப் புகியதுட்பம்-பழயதுட்பம் நியாயருடா யணி இன்னும் பல நூல்களிலும் வருவனவற்றைக் கண்டுகொள்க. இனிவரும் பத்திரிகையில் யாப்பருக்கல் சூத்திரவிருத்தியெடுத்துக் காட்டும்

இப்படிக்கு

தமிழ்ப்புலவர்

வேதகிரிமுதலியார்.

உதயதாரகையைப் பிரசுரஞ்செய்யும் முகாமைக்காரத் துரைகளே.

யாப்பதிகாரத்திலே மங்கலப்பொருத்தம், சொற்பொருத்தம் எழு த்துப்பொருத்தம், தானப்பொருத்தம், பாற்பொருத்தம் உணவுப் பொருத்தம், வருணப்பொருத்தம், கிறிப்பொருத்தம், கணப்பொரு த்தமெனத் தசப்பொருத்தமுண்டு. இவையுட் கணப்பொருத்தத்தில் இத்திரகணம், நிலக்கணம், சந்திரகணம், கீர்கணம், இக்காண்குல வனவென்றும், அந்தரகணம், சூரியகணம், வரபுகணம், திக்கணம், இக்காண்குட் தியனவென்றும் வகுத்தபின்னர் “அந்தரகணமே வாழ் னாட்டுன்னம்” “சூரியகணமே வீரியமகன்றம்” “வரபுகணமே செ ல்வமழிக்கும்” “தியக்கணமே நோயைவினக்கும்” என்றுசொல் லியிருக்கின்றது.

To the Editors of the "Morning Star."

Gentlemen,

Europeans consider it a piece of barbarism in the Indians to see them eat with their hands, and speak of it contemptuously, from the conviction that their habit of using knives and forks is a piece of civilization.

I would therefore, thank any European or Native to state his reasons in support of his habit as being the civilized one.

Terpathy,

Oct. 13, 1841.

Your's So,

A. TEROOVAMPALAM.

"தரைகனே,

கமத்தவர்களை கையினால் சாப்பிடுவதை ஐரோப்பர் கண்டு காட்டுத்தொழில் என்று எண்ணி கிழித்தும் பேசுவதன்மீது தாங்கள் கத்தி முன்வீரம் சாப்பிடுவது சீர்திருத்தமான பழக்கமென்றும் யோசனைப் பாராட்டுகிறார்கள்.

ஆகையினாலே ஐரோப்பர்தான் கமத்தவனுக்குத் தன் பழக்கமே சீர்திருத்தமென்பதற்கு உண்மையான சான்று இப்பினக்கைத் தீர்த்துக்கொள்ளும்படி மிகுந்த தாழ்மையுடனே யன்றாகக்கேட்கிறேன்.

திருப்பதி துறைக்கேள்
ஐப்பசி மீ. வகதிஇப்படிக்கு
தருவம்பலம்.

Messrs. Editors,

If your correspondent in Madura who proposed a question respecting the accounts of the Genealogy of Christ in Matthew and Luke will state what his difficulties are, or in what respects those statements seem contradictory, an answer will be given in the next number.

S. H.

மத்தேயு. ஐக்கா என்னுள் சலிசெஷிகர்கள் கிறிஸ்துவாதாரப் பற்றி எழுதிய வமிசவரிசை அட்டவணியின்பேரிலே மதுரையில் இருந்த ஒரு வினா எழுதியதுப்பின்னர் அவ்வமிசவரிசைகளற்றமக்குண்டாய முட்டுப்பாடுகளை அவ்வது அவைகள் யாதாகாரியத்திலே ஒன்றாக அமராமுகொள்திறந்தினைதவென்பதை அறியக்கூடியவரேல், மேல்வருஞ் சஞ்சிகையிலே ஒரு விடை எழுதப்படும்.

உதயதாரகை முகாமைக்காரரே,
தங்கள் மென்மைப்பாடுகூடிய அறிவு விளக்கிய பத்திரிகையினுள் மூலையில் நான் எழுதிய சில வரிகளைப்பிரசுரஞ்செய்யும்படி தங்களுடைய கனத்தை மிகவும் பிரார்த்திக்கிறேன்.

குருடு.

ஒரு காரணாக துட்டைப் போட்டுவிட்டுக் கீழே தடவித் தேடிக்கொண்டிருந்த ஓர் குருடனாக் கண்டேன். அவன் தன் கோலை மூன்றிக்கொண்டு வெகு நேரமாய் அதை அங்குமிங்கும் ஆவனப்படுத்தித் தடவியுங் கண்டிருக்கவில்லை. அது அவன் பாதத்தண்டையிலே இருந்துத் தூரத்திலே தடவிக்கொண்டிருந்தான். அவனுக்குச் சமீபமாய்ப்போன ஒருவன் அந்தத் துட்டிருந்தவிடத்தைக் கண்டு அவனுக்குச் சொல்ல அவன் எடுத்துக்கொண்டதன்மீது அது தன் பாதத்தின் கீழ்விருந்த இவ்வளவு நேரம் தனக்கு அகப்படாத தற்காக அசியப்பட்டான். அப்போது நான் இவ்வளவுத்தான் தலைவலிக்குடாக் கெட்டமனிதருடைய இகபாசவுக்கிப் பார்த்தியவாழ்வைக் கிறிஸ்துவின் கவியுமேகொண்டுவந்து அவர்கள் காவின் கிட்டவெத்தருக்கன் மறன்பதை அறியாமல் அது கண்டுபிடிக்கப்படாதவிடத்திற் தேடிவீணுப்த் தூரத்திலே தடவிக்கொண்டிருப்பதை இச்சங்கியாதுவமித்துச்சிந்தித்தேன். உ.கொரி. ச. ச.

இப்படிக்கு மதுரை.

துறைக்கே. ஐ. ஐப்பசி. மீ. வகதி. மருத்தகர்க்கிரகி.

பரமார்த்தகுருவின் கதை.

நான்காவது.

குதிரை பிடிக்கத் தூண்டில் விட்ட கதை.

மதுரட்டுருவர்கள் சிஷரும்வெய்துக்குப் பயிற்சு கோழிகுவினவுடனே ஆயத்தஞ்செய்து புறப்பட்டார்கள். தனர்த் தட்டையாப்போற்றிலே இன்னங் காதவழி முடியாநுள்ளே வெயிலேறினதைக் கண்டு ஒரு குருகு சோகையிலறங்கினார்கள். அங்கே இவ்விப்பாறிக் கொண்டிருக்கையிலே மினைச்சொன்னபலன் கெளங்குப்போய்ச் சமீபமாயிருந்த ஏரியிற் கால் கழுப்பப்போனார்.

கையிப்பேரிலோர் ஐயுர் கோவிலிருந்து அதிலே கவமாய் மண்

னூர் கட்டப் பெரியவொரு குதிரை நேற்றிக்கடலுக்கொண்டு வந்து வைத்திருந்தது. ஏரி நிறைந்த தண்ணீராகவுந் தண்ணீர் தெவித்ததாகவிரிப்பதினால அந்த மண் குதிரையினிழை ஏரியில் மினைச்சுக்கண்டு தண்ணீர்க்குட்குதிரைநிறிமறதென். மதிசயப்பட்டுக் கரைபின்மர மண்குதிரைக்கொத்த சிறம் பேருமமுயரஞ்சாயவென்று கண்டதிலு அந்ந் கிழலாக்குந் தண்ணீரிலே நோன்றினதென்றகை வந்தது.

வந்தாது அப்போது அடித்த காற்றினாலே தண்ணீராவந்தசைய அதிலேதோன்றின குதியையுணைத்திருக்கக் கரைமேற் குதிரைக்காட்டமொன்றல்லாதிருக்கக்கண்டு தீருட் குதிரைவேறென்றும் உயிருண்டென்று நிச்சயித்தான். பின்னையும் அவன் அதை யோட்டினார் போலே உப்பிட்டுக் கல்லினுலெறிந்தான் அத்தோடே தண்ணீர் அந் கமாயவையக் குதிரையுந் தலைமடுக்கவுந், காலைதக்கவும், உடம்பெல்லாமடதைத்துத் துள்ளவும் இவனுக்குத்தோன்றினதினாலுஞ்சி மற் றவர்களிடத்திலொழுவந்து கண்டதெல்லாஞ் சொன்னான்.

இதுக்கெல்லாரும் திடீரெனவெழுந்தோடிச் சுற்றிப் பார்க்க மினைச் சொன்னது மெய்யென்று கண்டுகொண்டார்கள். இனி அந்நினைப்பற்றம்மடிக்காலொசனைசெய்துகொண்டு தண்ணீரிலறங்கிப் பிடிக்க ஒருவருஞ் சம்பதியாததினால அவனவன் நின்ற பல்வகை மறுத்து நீக்கித் தூண்டில்விட்டு மீள்பிடிக்கிறுப்போலே இதைபுழிபிடித்துக் கரைமேலிருந்திறது கலவ உபாயமென்று இதிலே நினைக்கொண்டார்கள்.

தூண்டிலாக ஒருவன் வைத்திருந்த கருக்கரிவாரும் இதுக்கிரையாகக் கொண்டு வந்த கட்டிச்சாதும் தூண்டிற்கயிருக்கக் குரு கட்டியிருத்ததையப்பாருமெய்துக்கொண்டு ஆயத்தம்பண்ணினார்கள். இத்தலையே சாதத்துக்குள்ளே கருக்கரிவாரவைத்துத் தலைப்பாகோடே கட்டிடிக்க குதிரைகாண்டிறவிடத்திலெறிந்தார்கள். அது தொப்பென்றுவிழுந்து விசையோடு தண்ணீர் மிகவுந் தளம்பினதினால அங்கேதோன்றினகுதிரையுந் தன்விடெயித்து குதிக்கக்கண்டதுபோலே தோன்றினதினாலவ்வாரும் பயத்தோடினார்கள்.

முண்டாகியைப்பிடித்திருந்த ஒருவன் அதைக் கைவிடாமற் பிடித்தின்று. குதந்து அந்நியமாந்தியிப்பு மெய்சொன்னவனுக்கிட் கட்டிச்சாதம் அசைத்தசைக்கக் குதந்துப் பெரிய மிகைச் சிவையைக் கடிச்சுமுத்தசையையுக்கொண்டு வந்தவர்க்குள்ளையால் மற்றவர்களைப்பழத்துக் குதிரை இத்தோ இவ்வையைக்கடிக்குதென்றும். சற்றேரெமபோன பிரகு தலைப்பாகையை இழுக்கச் சிவையுந் சாதமும் போனதினூற் பாடுகோடே கட்டிடிக்க கருக்கரிவாரானது கீழேபடாந்திருந்த பெருக்கொடியிலே மாட்டிக்கொண்டது. குதியையின் வாயில்தூண்டில் மாட்டினபோதே குதிரைகம்முதென்று சத்தோஷமாய்க் கூப்பிட எல்லாரும் கூடித் தலைப்பாகையை இழுக்க அது பழையதாகையாலறந்துப்போக ஒருமிக்க எல்லாரும் மல்லாக்காக விரும்ந்தார்கள்.

இப்படி அவர்கள் விழுந்த தறுவாயிலொரு கிரைதன் வந்து இதெதென்றுகேட்ட எல்லாவற்றையும் ஒருவருபடச்சொன்னார்கள் அதுக்குஇவன் இத்த மினைச்சத்தனத்தைக்கண்டு கரைமேலேயிருத்த மண்குதிரையைச் சிவையாலே மறைக்க கீருட் குதிரையும் மறைத்தது கோட்டி அந்த மயக்கத்தை நீக்கினான்.

அப்போதவர்கள் குருவைக் காட்டித் தனர்த் வயதாகையால் அவசியமாய் வண்டின குதிரைகொண்ப்பணமிலவாததினாலே அதிமூட்டைவாங்கினதும், அது சேதமாய்ப்போனதும், வாடகைமாடு கிமித்தமாகச் சஞ்சலம்வந்ததும் விபரமாய் எல்லாம் அவனுக்குச் சொன்னார்கள். இவர்களைக் கபடறியாத கல்லமனிதரென்று கண்டு மனதிரயி எண்க்கொரு கொண்டிருக்கையினுட் கீழ்த்தானே ஆகிவாழ்க்கன் வகைப்பயணத்தக்குதவும் அதுக்குப் பணக்காகதேவையல்ல விவலிசமாதத் தருகிறேன் என் னருக்குவாருக்கென்றழைத்துக்கொண்டுகொண்டார்.

ஐந்தாவது.

குதிரைமேனின்ற ஊருக்குப் போன கதை.

சொன்ன தன்மையே அந்தச் சிமான் அவர்களைச் சமீபத்தில் இருந்த தன் ஊருக்கு அழைத்துக்கொண்டு போனார். அவன் நிரலியவானல்ல ஏழைதான், ஆகிலுந் தறிவிஷ்டன் அப்படியே ஐரோப்போசனத்தை செய், பால், தயிர் குறைவல்லாமல் விசாரித்து வெற்றிபாக்குப் புறகையிலே வேண்டுவதெல்லாஞ் சம்பிரமாய்க் கொடுத்தான்.

மதுரட்டு காலமே அவன் வெயிலில் மேலுந் குதிரையை அழைப்பி

த்துக்குவின் முன்பாகக் கொண்டுபோய் விட்டுக் காணிக்கையாகக் கொடுத்தான். குதிரை வயது சென்றதுமல்லாமல் ஒரு கண் குருமே ஒரு காது மூலியும் முன் காலில் ஒரு காடுண்டாயும் பின் கால் முட்டிக்கூடாமாக அவருமாக அந்தக் குருவுக்கொத்த வாகனமாய் வின்றது. இப்படியாகிவ் குதிரை வந்ததென்று இவ்வசமாய் கப்பட்டதென்று எல்லாரும் மிகவும் மகிழ்ந்தார்கள். குழுவந்தவன் இதைத் தடவவும் அவன் காலப்பிடித்து முறுக்கவும் ஒருவன் வாலைப் பிடித்திருக்கவும் மற்றொருவன் கண்ணைத் துடைக்கவும் வேறொருத்தன் பசும் புல்லை வாயிலிட்டு மேய்க்கவும் அதைப் பேணிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அதற்குமேற் குதிரை முனிதிட்டத்தேடினவிடத்திற் குதிரைகொடுத்தவன் பிறர்வாயிருந்த ஒரு பளஞ்சேனத்தைக் கொடுத்தான், ஆனாலும் அதிலே வாலின் கீழே யாட்டப்படும் பிண்டுவாலில்வாதிலுற் பாலுக் கொடினைத் திரித்துக் கட்டினார்கள். அப்படிக்கடிவாளத்துக்கு வாரிலவாமையார் பழுவையை முடித்துவைத்தார்கள். தங்கப்பட்டையுமிறுக்குவாருஞ் சம்பாதிக்கிறதலே வெகு பிரயாசப்பட்ட பிறகு கிடையாமற் சமீபத்திலிருந்த பேட்டைக்கு மட்டிபோய் அவ்விருந்தோர் தாட்பினிவாரும் வாங்கிக்கொண்டு வந்தான்.

இத்தன்மையே முனிதிப்பெல்லாமான பின்பு சோழிவிழமுறைவிற்கு வர வந்த யோகமுகித்தயிட்ட கோத்தில் ஊடுவல்லாம் வந்து கூடிக்குரவையிட்டுவாழ்த்திப் பரமார்த்தகுருவை முதன்முறை குதிரை மேலேறி வைத்தார்கள். அப்போதைக்கு ஷோக்கில் ஒருவன் கடிவாளத்தைப் பிடித்து முன்னிருக்க, ஒருவன் வார்புறத்திருந்த அத்தடியோட்டவிரவிரபுறத்தண்டியவாகாலகைப் பிடித்துத் தாங்கமற்றொருவன் முன்னே கட்டியக்கூறி எச்சரிக்கை எச்சரிக்கை பரங்குப் பரங்கென்று கூப்பிட்டுப்போனார்கள்.

(இன்னும்வரும்.)

THE ADVENTURES OF THE GURU NOODLE.

(By Beschi)

Fourth Story.

Of throwing a fish hook to catch the Horse.

On the following day the Guru and his disciples dreading the heat, made ready as soon as the cock crew and set out on their journey. As they travelled at a slovenly pace, before they had yet finished one hundred, finding that the heat began to scorch them, they halted in a cool grove. Whilst they were refreshing themselves there, Duncie retired to the fields, and then went to wash his feet in a neighbouring lake.

There was an Ayinar temple upon its bank, in which there was a large horse of newly baked clay, which had been brought and deposited there in fulfilment of a vow. The lake being full of water, and the water clear, Duncie saw the reflection of that clay horse in the lake; and, astonished that a horse should stand in the water, as he perceived that it was of similar colour, size and appearance with the clay horse which stood on the bank, there arose a suspicion with him that it might perhaps be its reflected image which appeared below.

Just then, however, the water becoming undulated and ruffled by a breeze that blew over it, the horse also which appeared in it was agitated, and as he perceived that there was no motion whatever in the horse on the shore, he became convinced that the horse in the water was separate and alive; moreover, as if to drive it away, he shouted out, and pelted it with a stone. With this, the water becoming more undulated, the horse also seemed to him to raise his head, to kick out his feet, and to leap with his whole body in trepidation. So taking alarm, he ran to the rest and related every thing that he had seen.

Upon this they all instantly arose and hastened to the spot, where looking around them, they perceived the truth of what Duncie reported. They afterwards consulted together how they should take it, but as none of them would consent to descend into the water and lay hold of it, after opposing, and rejecting several modes which one and another suggested, they at length determined, that it would be the best plan, by casting a hook, in the same way as one would catch a fish, to catch this also, and thus draw it ashore.

They made preparations by taking as a hook, a sickle that one of them had with him, and this they baited with a bundle of boiled rice which they had brought, while for a line they took the turban that the Guru wore. In this manner, having thrust the sickle through the rice, they tied it with the turban, and threw it into the place where the horse made his appearance. By the great undulation of the water, from the impetus with which it plunged in, the horse also which appeared there, seemed as if seen to leap, to wriggle and to kick, in consequence of which they all took alarm and ran away. One of them, however, who had hold of the turban did not let it go, but remained with it in his grasp. After the waves of the lake had subsided, he drew softly near, and as he continued to troll the bundle of rice which had been cast in, some

large fish in the lake bit at the cloth; perceiving signs of which, he beckoned the rest to him by a signal with his hand and cried, "Look ye! the horse is biting the bait." On drawing up the turban after a little while, the cloth and the rice were both gone, in consequence of which, the sickle which was fastened to the turban, stuck in a large weed that was spreading out beneath the water. They all cried out with delight, "Now that the hook has stuck in the horse's mouth, he is our own;" then uniting together they pulled at the turban, which being an old one, it gave way, and they all at the same instant fell on their backs.

A good man coming up at the moment when they had thus tumbled down, asked what was the matter, and they related every thing as it had occurred. Upon this, he, perceiving their simplicity, veiled with a cloth the clay horse which was on the shore, and shewing them that the horse in the water was also thus hidden, he did away with the delusion.

They then pointed out the Guru, and related to the man, with every particular, how, from their not having money to purchase a horse, which was so absolutely necessary in consequence of his decrepit age, they had bought the egg of one; how it had been destroyed, and how they had suffered vexation on account of the hired ox. He, perceiving that they were well meaning folks, and without guile, had pity on them, and said, "I have a lame horse, an old one indeed, however, it will be serviceable for journeys of the description you make; fanam or kasoo is unnecessary, I give it you gratis. Come all of you to my house." So saying, he took them away with him.

Fifth Story.

Of going home on horseback.

That good man carried them away in the manner already mentioned to the village where he lived, which was in the neighbourhood. He was not a rich man; he was indeed poor, but he was charitable; so he spread before them a repast, in which there was no lack of ghee, or milk, or tyer, and gave them betel leaf and nut, and tobacco, and whatever else was requisite in abundance.

On the following morning, he sent for the horse which was grazing in his fields, and setting it before the Guru presented it to him as a gift. The horse besides being aged, was blind of an eye, shorn of an ear, lame in one of his fore legs, and limping in one of the hind legs: so that it was a conveyance suitable to the woeful form of the Guru. Although such his plight, they were all greatly delighted that they had got a horse, and that it had been obtained gratis. Gathering around, they lavished on it their caresses, this one patted it, that one laid hold of a leg and twisted it, one seized the tail and pulled it, another wiped its eyes, while another fed it by cramming grass into its mouth.

After this, on searching for the horse's trappings, he who had made them a present of the horse gave them an old saddle which was torn. However, as it wanted the hind-strap (crupper) which passes under the tail, they procured some palei-kodi stalks and tied them on: so likewise, as there was no rein to the bridle, they substituted twisted hay bands. After they had given themselves much trouble to obtain a belly-band and girths, not being able to procure them, Blockhead went to a village in the neighbourhood, and purchased both these and a martingale.

When all the trappings had been thus obtained, the unlucky days were passed over, and at a fortunate moment, according to the rules of astrology, all the village having come forth in company with them, shouting out and cheering, they placed the Guru Noodle on horseback at the head of the procession. Then, one of the five disciples laying hold of the bridle pulled forward. One placed near the tail, hooted, and drove the beast on. Two of them at the two sides, keeping hold of the Guru's legs, supported him; while another in front, acting as herald, cried, "Take ye care, take ye care, look out, look out;" and thus they went along.

[To be Continued.]

பலபாஷைப் பழமொழி.

[Old sayings.]

பழிப்பானபுத்தகம் பாவத்தினுற்ற.

அயோக்கியராமரு அபரஞ்சிச்சிபினிஞஞ.

கனையக்கூடாததைக் கண்டியாமற்சகித்துக்கொள்.

தன்கீர்த்தியைவிரும்பாதவனைத் தள்ளிவிடு.

வேலைக்குத்தக்கதீனி, விருப்பத்திற்குத்தக்ககர்மை

சினேகஞ்செய்யமுன்சோதி, தெளிந்தபின்புசம்பு.

ஆகாதவற்றையெற்றால் ஆராய்ந்தேற்றுகொள்.

வீம்புக்குவெட்கங்கொள் வெட்கத்திற்குவீம்புகொள்

என்தே.

நல்லநினைவையுசரித்தலே கெட்டநினைவைக்கல்.

தாழ்வினிலேபெருமையாயும் தாழ்வினிலேதாழ்மைமையாயுமிரு
பகுத்தறிவில்லாததுணிவு பாரமில்லாக்கப்பல்.
உண்ணக்காவற்படுத்தாமல் உன்றாவைக்காவற்படுத்தி.
உண்ணபாளாதபடிக்கு உன்றாணத்தையாண்டுகொள்.
போதுமென்றமனமே பொன்செய்யுமுருந்து.
சோம்பவில்லாததொழில் சோதனையில்லாததுணை.
வம்பானவார்த்தை மனதிற்கருவருப்பு.
கடிந்தசொல்லிலுங் கனிந்தசொல்லென்கமை.
வன்சொல்வணக்கத்திலும் இன்சொல்வணங்காமெனலம்.
பழிக்காரோசிலர் பழிக்கப்பட்டோர்பலர்.
அறிவினனிடத்திலே ஆலோசனைகளாதே. (தே
அதிகாசனியமாயிருந்தும் ஆகாதவாசைக்கிடங்கொடா
இளமைபின்பழக்கம் முதுமையிற்சுபாவம். (வான்.
பாவத்திற்கிடங்கொடாதவன்பாவத்தைச்சயங்கொள்ளு
நீசெய்யவேண்டியதை நீ பிரர்க்குக்கொடாதே.
பழுதுசெய்ததையறிக்கையிடல்பாதிநிவிர்த்தி.
நாடொருமித்தூச்சண்டைசெய்தால் நகரமும்பாழாம்.

புதினச்சங்கதிகள்.

சுதிராணம்.

யாழ்ப்பாணத்து வன்னார்பண்ணக் கோவிற்பற்றிற் செ நாட்கு
க்கு முன் ஒரு வயசுள்ள ஒரு பையன் இன்றிலே தண்ணீர் மொண்
டவேசுபிற் பேண் மரமறித் தலா அப்பையனுடைய தலை மேல்
வியூத் வலுவான காயுண்டாக்கினதிலு அவன் உடனே அறி
விறப்போய் மூன்று நாளை பிறகு காலஞ்சென்றுவிட்டான்.

விஷக்கடி.

இங்காட்களில் அகேசர் விஷத்திண்டப்பட்டபார்களுள் ஒரு கேள்வி.
அகவேட்டிக்குறிச்சி வயல்வெளியிலே வெள்ளத்தில் ஒரு நாகம் (ச.)
பேரைக் கடித்தப்போட்டதென்றும் அவர்களில் ஒருவருக்குஞ் செ
தயில்லையன்றும், மானிப்பாயில் ஒரு நாட் சாயத்தரம் ஒரு கருப்
பவதியாடிய லிதிரி விரியன் பாய்வினா கடிப்பட்டவுடனே தமிழ்ப் ப
நகரவிடத்திற் கொண்டுபோக அவர் தமது மந்திரதந்திர சாமாந்
திபத்தைச் செலுத்தியும் கூடாமற் கிறிது மணித்தியாலத்தின் பின்
வணித்தவிட்டான். இதினாலே அறிபவருவது பாய்பின் அழைக
செல்லாம் வெள்ளத்தால் நிரப்பப்பட்டு அவைகள் எங்கும் பரம்பி
ருப்பதினாற் சகலரும் விழப்பாயிருப்பீர்களாக.

தற்கோலை.

யாழ்ப்பாணத்தில் ஏறக்குறைய (உ) வயசுள்ள ஒரு லிதிரி தன்
விட்டாராடனே வெறுப்பாதித் தன் பிதாமாதாவை விட்டு
வருகிறேனென்று சொல்லிப் புறப்பட்டு பெரிய கடைக்கு அருகா
வயல்வெளியின் ஒரு இன்றில் விழுந்ததானென்று கேள்விப்படு
கிறோம்.

பிராணசேதம்.

சென்னப்பட்டணத்தின் புதினக்கதாசிரி ஒன்றினால் அறிமயவந்ததெ
ன்னவாகில், அங்கட்டத்தில் இருந்து புதுச்சேரிக்குப்போன ஒரு ச
முசாரத்தில் ஆணம்பெண்ணுமான இரண்டு பேர் (Thaimbacum)
தம்பகமென்ற ஆற்றைக் கடக்கையிற் பேருக்கெவ்வளவுண்டு இறந்து
போனார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்துக்குபதியான மிஸ்திலைகளில் யக்கோலினை கோ
லுவின மகன் மொபிராயத்திலேதானே தன் பிதாமாதாவை விட்டு
ப்பிறித் தொழும்புக்கு வந்து அங்கட்டத்தில் தன் சீய்யத்துக்குத்த
க்கைத் தொழில்னைக் கற்றறிந்து பல திக்குகளுக்குக் கப்பல்யாந்
திரைபண்ணித்திரிந்து பிறகு சலாப நாட்டுக்கு துஆகசம்ஆ. டுல்
வந்து இங்கட்டத்துக்கு நீதவாருபிறந்தகைம்பொருத்திய முயாரத்து
வைபாக்கிலுந் சொல்லப்பட்ட நாட்டின் கச்சேரிக்கு ஓர் சேவக
ருவேற்புததப்பட்டு இதுவரைக்கும் உத்தமமாக நாட்போக்கிவ

ந்த அல்வேரத் கோமுல்பென்னும் பேரையுடைய(ஈ) வயதனவுள்
ள ஆடவன் நானிது ஐப்பசி. மீ. உச. தீ. பாகியருவாரம் உதய
ம், அ. மணியளவில் மேற்சொன்ன நாட்டின் கோட்டு வீட்டுக்கெடுக்க
வருக்குப்பாற்றில் சல்ல தண்ணீர் வெள்ளம் இங்காட்சிற் பாய்வி
றபடியாய் முழுதும்படியாக இன்னுத் சிலருடனே போய் ஆற்றின்
திறையருகில் இருந்து முழுதும்போது கொஞ்சத்தரம் நீத்துகையி
லே தண்ணீர் தாழ்த்து ஆண்களானும்போய்விட்டது. உடனே
இங்கட்டத்து நீதவாருய் இருக்கிற கோலயிதரை முதல் மற்றம் உ
த்தியோகலதருத் குடிசைவகலும் ஏகமாக அந்தவிடத்துக்கோடி
வந்த சகலவீதிரயெத்தினங்கனயும்பண்ணிச் சொல்லப்பட்ட ஆ
டவன் சடத்தைக் கண்டெடுக்கக் கூடாமற் போய் மறநாட்கால
மே அ. மணியளவில் முழுதும் திறையிலிருந்து உகாழ்ச்சு தாரத்துக்
கப்பாற் சொல்லப்பட்ட ஆற்றையுத்திருப்பதானமடியோடையி
ன் கரைபிற் சலத்தை முதலகொண்டுபோய்வைத்துத் தின்பதைக்க
ண்டெடுக்கப்பட்டு பூரிமாற் முதலாவில் மேற் சொல்லிய நீதவான் வி
சாரண செய்து, நீதும்போது முதலுபிறற் பிடிக்கப்பட்ட இறந்
துவிட்டதாகத் தீர்மானிக்கத்தக்க அவையவக் குறைவையுற் சடத்
திற் கண்டு அப்படியே தீர்மானித்தார்கள், ஆனாலும் அந்த ஏழை
மனதின் சதிமரணத்தைப் பற்றி இங்கட்டத்தில் அனேகர் மிகவுத் து
க்கித்திருக்கன். சொல்லப்பட்ட சடத்தை மரணித்தவனின் கிணைதிந்
ஏகமாகக்கூடி விசாரணையின் பின் விபப்பாக அடக்கப்பண்ணினு
ர்கள்.

சலாபம் துஆசக.

ஆ. அற்பசி. மீ. உச. தீ.

C. B. Paulickilly,

Subscriber.

அனுமரணம்.

சென்ற ஐப்பசி. மீ. உச. தீ. (Nizam) கைசாம் என்ற இராசா
வின் ஆளுகைக்குக் கீழான (Jalnah) சால்லு ஊரில் நடத்த சங்கதி.
ஐசுவரியமுள்ள ஒரு பிராமணன் இறந்துவிட, அவன் மனைவியும் பிர
ாமணன் சொன்ன புத்தியைக் கேட்டு உடன்கட்டையெறப்போய்தி
ன்றதருணத்தில், கடித சனங்களுக்கு மேற்பட அக்கட்டையின் கா
ணவர்கூடினார்கள். அவர்களு இங்கைம்பெண்ணுக் கற்றிச் சலா
ம்பண்ணி கிறிது உபகாரமுங்கொடுத்துத் தனது காயனைத் தகனி
ப்பதற்காக அடுக்கிய விருகட்டைக்குக் கிட்டிச் சேர்த்து அறிவேறி
இவருடைய கிரகைத் தன் மடியிலே வைத்து இருவரையுந் தகனி
க்கக்கேட்க அவர்கள் அதற்குச் சம்மதியாமல் அவன் அவன் பக்க
மாகக் கிடத்தி, உன்னாலே ஐந்த அக்கினிவைச் சபிக்கக்கூடாதிருக்
கில் இதற்குத் துணியாதேயென்றும் கொக்கிவைத்த பின் தப்பிவிடு
வாயென்பில் உண்ணக்கேட்கத் தீயில்மறுபடியும் போடுவோமென்று
சொல்லி, அவன் அல்ல, அல்ல எனது காயனாடனே காணுக்கூடம்
ரித்துவிடுவதே உத்தமம், இதுவே என் கிராமம் என்றதாக என்
மனதிலே தீர்மானித்துக்கொண்டேனென்றான். அப்படியே தீ சுவா
வித்தேரிகையிலும் அவன் பொறுமையாயிருந்து என் தேவனே! எ
ன் தேவனே! என்று சொல்லிச் சீவனைவிட்டான். இச்செயல் இங்
கிலே இராச்சியத்தில் நடவாது. ஆகில் இதற்கும் இத்தொடரத்
த மற்றத் திமென்குக்கும் அவர்களுடைய அஞ்ஞான மாரீகமே மூ
லாதாரமாய் இருக்கின்றது. கிறிஸ்துமாரீக் உபதேசமாய் இவையு
ம் இத்தற்குக் காரணமாயிருந்த பிராமணரையும் கொலைசெய்யாயாக
வெனக் கற்பித்தவரின் கியாயானத்துக்கு முன்பாகவிட்டு ஆக்கின
க்குள்ளாக்குமென்பதை நினைப்பாடிகவையும்கிறோம்.

ஆலோசனைச் சங்கத்தாரின் தீர்ப்பு.

துஆசலம், ஆண்டின் கோவணமேத்தின் வரவின்குறைவு நட
து பவுன். இதைச்சரிப்படுத்தும்படி ஆலோசனைச் சங்கத்தார் கூ
டியத்தவேசுபிற் பின்னாற் சொல்லப்பட்டு சாமான்களின் தீர்வைக்
க மாற்றி அதிகப்படுத்திவிருக்கிறார்கள். எப்படியென்றற் சோமை
ச் சர்க்குச்சாமான் முதலானவைகளுக்கு (ஈ. து) (ச.) வீதமிருத்
ததீர்வை இனிமேல் (ஈக்கு) (இ) வீதமாகவும் கோதும்பை, கொன்றை,
பயறு, தவரம்பருப்பு முதலானவைகளுக்கு (ஈக்கு) (ச) லாக நுருத்
த் தீர்வை இனிமேல் வசலபறை (கக்கு) (எ) பென்கவீதமாகவும் பிற
தேசக்களிலிருத்தவரும் (Wine) திராட்சவிரசத்துக்கு ஒரு (Gallon)
கலனுக்குப் (ல) பென்சாயிருத்தது ஒருகிலிகுமையும் (Cape Wine)
க்கு (ச) பென்சாயிருத்தது (க) பெனசாகவும் பெருமருத்து ஒருவி
ருத்ததுக்கு (ச) பெனசாகவும் மாற்றியிருக்கிறார்களென்றும், குத
ரை, நாய், இரதம், துப்பாக்கிமுதலானவைகளுக்கும் இறையுண்டுப
மென்றும் யாழ்ப்பாணத்தின் தெருக்கில் தெருவரி வைக்கப்படு
மென்றும் துறிக்கிறோம்.

SUMMARY OF NEWS.

JAFFNA.

We have much pleasure in learning that CORPORAL STORREY of the Royal artillery, now stationed in this garrison, has been recently promoted as Sergeant of the Battalion to which he belongs.

We understand that some reductions in the employment of Clerks &c. has been recently ordered by the Surveyor General to be made in the assistant Civil Engineer's department at Jaffna, and that it will take effect from the 1st January next.

We hear that the REV. J. ONDATJIE Colonial Chaplain of Jaffna contemplates a visit to Colombo for the benefit of his health.—It is expected that the REV. W. ADLEY will act for him during his absence.

Arrivals.—LIEUT. REMMET and MRS. REMMET and Miss HIGGS from Trincomalie—MR. H. TRANCHILL from Colombo—REV. J. ONDATJIE from Colombo.

Death by Drowning.—A few days ago, the body of a woman aged about 20, was found in a well in one of the paddy fields near the grand Bazaar. It is supposed she threw herself into the well in a fit of anger as, on the afternoon of the same day she left her husband's house, after a quarrel in the family saying that she was going to visit her parents, who live on one of the islands near Jaffna.

Fatal Accident.—A few days ago a boy about 7 years old living at Wannarponne, was injured by the falling of a well sweep in his father's garden which struck him on the head so severely, that he became insensible, and after lingering three days, died.

Bite of Serpents.—We have heard lately of several instances of persons being bitten by serpents in this neighborhood, some of which cases have terminated fatally. A woman living at Manepy was bitten one evening by a serpent of the Beaver kind, and though immediately carried to a native Doctor, she died a few hours afterwards. Three persons have been bitten, as is supposed, all by the same serpent, a cobra, within about a week in crossing a channel of water near Allevartty. We are happy to say that all of them are likely to recover. It has been suggested that the fact of its being beneath the water, may have modified in a degree the quality of the poison. Persons should be cautious at this season, as these venomous creatures being flooded out of their holes are more likely than at other times to make their way into houses and walks where they have not been accustomed to frequent.

Legislative Council—Increased Rate of Duty—Taxes, Tolls.—At the late meeting of the Legislative Council, in order to meet as far as practicable the Deficiency in the Revenue which it is supposed will amount in the year 1842 to £32,000, an increased rate of duty was resolved upon, in regard, to the following articles viz

English Goods, wares, and Merchandize	from 4 per cent. to 5 per cent.
Wheat, Gram, Pease and Beans	“ 4 “ “ 7d per Bush.
Foreign wines	“ 10 “ “ 1s per Gall.
Cape “	“ 4 “ “ 6d “
Gun powder	“ 4 “ “ 4d per lb.

It was also voted That a Tax be levied on Horses, Dogs, Carriages, Fire Arms, &c.

In pursuance of the same object, Tolls are about to be established on the Roads in this Province.

MADRAS.

Melancholy Accident.—A Madras paper states that a family of natives travelling from Madras to Pondichery, whilst crossing the Thaimbacum river were suddenly overpowered by the overflowing of the waters, and two persons a man and woman, were drowned.

Suttee at Jannah.—The cruel, wicked and revolting rite of Suttee was performed at Jannah in the Territory of the Nizam, on the first of October. A rich Brahmin having died, his widow by the advice of her brahmin friends determined to sacrifice herself upon the funeral pyre of her husband. A correspondent of the Madras United Service Gazette says he attended the dreadful spectacle. As many as three thousand persons were present to witness the ceremony. The widow walked round amongst them, distributing presents and making salaams as she passed. She then walked to the pile of wood and seating herself on it, requested to have her husband's head placed in her lap, but this was denied her, and the poor victim was forced to lay herself down by the side of the corpse. On being told not to attempt the sacrifice if she did not feel equal to support the torture, she declared it was her unchangeable resolution to die in that manner. She was then warned against attempting to escape from the pile after the fire should be lighted, as she would instantly be thrown back into the flames by the attendant priests. The poor creature however made no effort to rise after the flame was kindled, but under the extremity of her suffering only screamed out “My God, My God,” until past utterance.

We are thankful that the rite of Suttee is prohibited by law in every part of the British Dominions, but our readers should be reminded that it is the Hindu System of religion that has given birth to this and other evils of the like nature, and while this system remains in force the radical cause of these

evils is retained. Christianity with its holy precepts and solemn sanctions takes cognisance of this act and carries this woman and those Brahmins who abetted her act of self-destruction to the tribunal of God's judgment, to answer for the violation of his command, “Thou shalt not kill.”

BURMAH.

Rumour of war.—Preparations are making at Calcutta to send additional troops and ammunition to Moulmein and it is rather confidently expected that the “tag of war” will soon be experienced in that quarter. King THARAWADIE was on his way from Amarapura to Rangoon with 200,000 followers one third of whom are military and 300 or 400 war boats fully equipped. It is said he paused on his way, on hearing of the success of the British at Canton. He probably had thought, that while the British were engaged in that quarter, he might with impunity make an effort to recover some of his lost possessions. But he may take a hint from the fate of his eastern brethren, and choose to be quiet for a season.

OVERLAND INTELLIGENCE.

The Intelligence by the last Overland Mail is to the 6th of September. Parliament met on the 16th of August. After choosing a speaker for the House of Commons the Queen's speech was read by the Lord Chancellor. The Queen was prohibited from attending in person by her Medical adviser, the fatigue being considered too great for her to endure in her present circumstances.

An answer to the Queen's speech was made responding to the various topics that had been mentioned and asserting the want of confidence in the late Ministry. Consequent on this the Ministry tendered their resignation, and a new cabinet had been formed of the conservative or tory Party.—The following is a List of the principal members of the New Ministry.

Sir Robert Peel, Premier.

The Duke of Wellington, Leader of the House of Lords, without office.

Lord Lyndhurst, Lord High Chancellor,

Duke of Buckingham, Privy Seal.

Lord Wharnciff, President of the Council.

The Earl of Haddington, First Lord of the Admiralty.

Sir James Graham, Home Secretary.

Earl of Aberdeen, Foreign Secretary.

Lord Stanley, Colonial Secretary.

Right Hon. H. Goulbourn, Chancellor of the Exchequer.

The Earl of Ripon, President of the Board of Trade.

Sir A. Hardinge, Secretary of war.

Sir E. Knatchbull, Paymaster General.

It is said that the 24th of September is the day on which Sir Robert Peel proposes to meet the parliament as minister. It is understood that the continuance of the existing poor law for one year will be proposed, and that a vote of credit for six months will be taken. The parliament will then be prorogued, without taking any of the numerous election petitions into consideration, or attending to any other business. It is also reported that parliament will not reassemble till February.

AMERICA.

Accounts from America are to August 17th.—The population of the American Union, as reported in the census drawn up in 1840, by order of Congress, exceeds 17,100,572 souls.—It is settled that M'Leod is to be tried in another County, and the next trial will take place, it is supposed, at Utica, on September 19th. There appears to be a division of opinion in the public mind as to the correctness of the judges' opinion given in the Supreme Court of New York in this case. Many contend that the question should be entirely left to the United States, and several influential papers also avow that doctrine, even in the city of New York itself.—A large fire in New York destroyed 14 houses; another at Watertown burnt the almshouse and one of its inmates.—The Steamer Erie, with 203 passengers on board, took fire on Lake Erie, near Buffalo, when 175 persons fell victims to the devouring elements of fire and water.—The largest newspaper ever seen is entitled the Boston Quadruple Notion, and measures eight feet by five, consisting therefore of nearly eighty square feet or 11,520 square inches of latter press.

CONTENTS.—அட்டவணை.

இந்தத் தேசச் சரித்திரம்	197	Brief Historical view of India	197
தென் சமுத்திரத் தீவுகளில்		From William's Missionary Enter-	
டீத் சங்கதி	198	prizes in the South Seas	198
மார்ச்சுக் கிசாண	ib	Inquiry on Religion	ib.
இலக்கணக் கருத்தியம்	199	On Tamil Grammar	199
திண்டுவிஞ்ஞு விலை	200	Answer to the question on Ne-	
கணக்குக் கெவ்வக்கு மது		gandu	200
மொழி	ib.	Answer to the Question in Math-	
பாமாந்த் தருவின்க் கதை	201	ematics	ib.
பலபாணைப் பழமொழி	202	The Adventures of the Gura Noodle	202
புதினச் சங்கதி	203	Old Sayings	ib.
		Summary of News	204